



# Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9  
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025



**TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ**

**MOCI dne 15.10.2010 a je**

**VYKONATELNÉ dne 31.10.2010**

**Český telekomunikační úřad  
Odbor legislativní a právní**

**Dne 10.12.2010 Todiš**

Číslo jednací  
69 277/2010-606/X.vyř.

16

Praha  
23.9.2010

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení zahájeném dne 29. 4. 2010 na návrh navrhovatele Dial Telecom a.s., (dříve net4net, a.s.), IČO: 281 75 492, se sídlem Křižíkova 36a/237, Praha 8, zastoupeného na základě plné moci Mgr. Andreou Stachovou, advokátkou, AK Schulman & Stachová, se sídlem Praha 1, Valentinská 92/3, proti odpůrci Josefu Humpolíkovi, IČO: 756 07 883, s místem podnikání Komenského 440, Nosislav, ve věci sporu o zaplacení částky 33 534,20 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby, toto

## rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele vyhovuje a odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku v celkové výši 33 534,20 Kč včetně DPH spolu se zákonným úrokem z prodlení, a to následovně:

částku 16 767,10 Kč s 9 % úrokem ročně za dobu od 22. 11. 2006 do 31. 12. 2006, s 9,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2007 do 30. 6. 2007, s 9,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2007 do 31. 12. 2007, s 10,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2008 do 30. 6. 2008, s 10,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008, s 9,25 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, s 8,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, s 7,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2010 do dne vydání tohoto rozhodnutí a dále za dobu ode dne následujícího po dni vydání tohoto rozhodnutí do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

částku 16 767,10 Kč s 9 % úrokem ročně za dobu od 27. 12. 2006 do 31. 12. 2006, s 9,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2007 do 30. 6. 2007, s 9,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2007 do 31. 12. 2007, s 10,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2008 do 30. 6. 2008, s 10,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008, s 9,25 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, s 8,5 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % úrokem ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, s 7,75 % úrokem ročně za dobu od 1. 7. 2010 do dne vydání tohoto rozhodnutí a dále za dobu ode dne následujícího po dni vydání tohoto rozhodnutí do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky

vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,  
a to do 15 dnů od právní moci tohoto správního rozhodnutí.

- II. Podle ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů správního řízení.

#### **Odůvodnění:**

Dne 29. 4. 2010 byl správnímu orgánu doručen návrh navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci sporu o zaplacení částky 67 068,40 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby (dále též „návrh na zahájení řízení“). Navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení uvedl, že je poskytovatelem telekomunikačních služeb, a že dne 21. 4. 2004 uzavřel (tehdy ještě právní předchůdce navrhovatele net4net, a.s.) s odpůrcem smlouvu č. 88/042300 o poskytování telekomunikačních služeb. Na základě této smlouvy navrhovatel poskytoval odpůrci telekomunikační služby, a to služby IP/WEB ve smyslu produktové specializace ze dne 21. 4. 2004.

Dále navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení tvrdí, že za období září až prosinec 2006 (dle doložených listinných důkazních prostředků) za srpen 2006 až listopad 2006 byly odpůrci řádně doručeny faktury (daňové doklady) č. 200501587, č. 200501717, č. 200501920, č. 200502112 všechny na částku 16 767,10 Kč za poskytnuté služby, které odpůrce, dle tvrzení navrhovatele, dosud neuhradil.

Správní orgán o zahájeném řízení vyzval odpůrce vyzváním ze dne 1. 6. 2010 a současně jej vyzval, aby se k obsahu návrhu vyjádřil a doložil podklady nebo důkazy, které považuje z hlediska projednávané věci za důležité.

Odpůrce zaslal správnímu orgánu podání, ve kterém uvedl, že již celou dlužnou částku navrhovateli uhradil, a že správnímu orgánu již zaslal veškeré výpisy z bankovních účtů. Jelikož podání odpůrce nemělo zákonem požadovanou a předepsanou formu a odpůrce nedoložil důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení, vyzval ho správní orgán k doplnění podání a současně jej poučil, jak takové doplnění provést.

Odpůrce zaslal správnímu orgánu další vyjádření tentokrát již v zákonem předepsané formě, kde uvedl, že částku 90 369,70 Kč navrhovateli uhradil a doložil své tvrzení kopií výpisu z bankovního účtu.

Správní orgán vyzval navrhovatele, aby se k tvrzení odpůrce vyjádřil. Navrhovatel tak učinil podáním ze dne 30. 6. 2010, ve kterém tvrdí, že odpůrcem uváděné údaje se k požadované částce 67 068,40 Kč vztahují jen částečně. Rovněž i podle tvrzení navrhovatele byla dne 11. 6. 2007 na účet právního předchůdce navrhovatele připsána částka 90 369,70 Kč, ale tato platba byla použita k úhradě pohledávek navrhovatele za odpůrcem v následujícím složení:

Částka	č. faktury – daňového dokladu
4.534,20	200500848
37.865,80	200501025
16.767,10	200501196
16.767,10	200501376
14.435,50	200501587 (částečná úhrada)

Navrhovatel uvádí, že úhrada faktur proběhla tak, že byly uhrazeny faktury nejdříve splatné, tedy toto plnění bylo započteno na závazky podle pořadí jejich splatnosti. Dále navrhovatel uvádí, že dne 16. 4. 2010 byla odpůrci ze strany právního zástupce navrhovatele zaslána upomínka k zaplacení požadované částky 67 068,40 Kč, na niž reagoval odpůrce telefonicky, když tvrdil, že jeho závazky vůči navrhovateli byly řádně uhrazeny. Navrhovatel vyzval odpůrce, aby výpisem z účtu či jinak doložil, že uhradil vůči navrhovateli všechny splatné závazky, avšak odpůrce tak neučinil. Po marném uplynutí přiměřené lhůty dvou

týdnů podal navrhovatel návrh na zahájení řízení u správního orgánu. Návrh podaný správnímu orgánu se týká závazků z faktur – daňových dokladů č. 200501587, č. 200501717, č. 200501920, č. 200502112.

Dále navrhovatel ve svém vyjádření uvádí, že v souvislosti s fakturou (daňovým dokladem) č. 200501587 byla z jeho strany omylem uplatněna celá částka, byť ve skutečnosti byla faktura z části uhradena (viz výše) a zbývá z ní uhradit pouze částku 2 331,6 Kč, a proto do výše 14 435,50 Kč je obrana odpůrce důvodná a do této výše bere navrhovatel svůj návrh zpět, nadále však trvá na tom, že do zbývající částky 52 632,- Kč je návrh uplatněn po právu a procesní obrana odpůrce se této částky a pohledávek z daňových dokladů uvedených výše netýká. Navrhovatel tedy po odpůrci požaduje částku 52 632,- Kč s příslušenstvím ve formě úroku z prodlení do zaplacení a dále náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném správním poplatku a odměny za zastupování ve výši 3 120,- Kč včetně DPH sestávající ze dvou úkonů právní služby dle advokátního tarifu (§ 7 a § 10 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb) po 1.000,- Kč a dvou režijních paušálů (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) po 300,- Kč a DPH ve výši 520,- Kč, a to do patnácti dnů od právní moci rozhodnutí k rukám právního zástupce navrhovatele.

Správní orgán poté vyzval odpůrce, aby se k tvrzením navrhovatele vyjádřil. Odpůrce tak učinil ve vyjádření, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 14. 7. 2010. V tomto vyjádření odpůrce uvedl a doložil, že již o fakturách (daňových dokladech) č. 200501587 za srpen 2006 znějící na částku 16 767,10 Kč a č. 200501717 za září 2006 znějící na částku 16 767,10 Kč bylo správním orgánem rozhodnuto.

Správní orgán poté vydal usnesení ze 4. 8. 2010, kterým dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu správní řízení v části za období srpen 2006, daňový doklad č. 200501587 a září 2006 daňový doklad č. 200501717, ve výši 33 543,20 Kč s příslušenstvím, zastavil.

Správní orgán poté vyzval účastníky řízení, aby se dostavili k nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům shromážděným správním orgánem před vydáním rozhodnutí v souladu s ustanovením § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel ani odpůrce tohoto svého práva nevyužili.

\* \* \*

Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Z úřední činnosti je správnímu orgánu známo, že oba účastníci řízení jsou, event. byli osobami vykonávajícími komunikační činnosti. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, který se týká otázky existence povinnosti odpůrce uhradit za poskytnuté služby cenu, tak jak je uvedeno v ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého je účastník, popř. uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, správního řádu, z návrhu navrhovatele na zahájení řízení, z listinných důkazních prostředků předkládaných účastníky řízení v průběhu tohoto správního řízení a dále ze skutečností známých mu z jeho úřední činnosti. Jak je uvedeno v ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Po posouzení a vyhodnocení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán konstatuje následující.

Z provedených důkazních prostředků má správní orgán za prokázané, že mezi účastníky existoval obchodní závazkový vztah založený smlouvou č. 88/042300 o poskytování telekomunikačních služeb ze dne 21. 4. 2004. (důkaz kopií předmětné smlouvy), na základě které navrhovatel poskytoval služby odpůrci a odpůrce měl za poskytnuté služby hradit navrhovateli dohodnutou cenu. Kvalitu ani rozsah poskytovaných služeb odpůrce nerozporoval.

V návrhu na zahájení řízení navrhovatel uvedl, že mu odpůrce neuhradil faktury – daňové doklady č. 200501587, č. 200501717, č. 200501920, č. 200502112 za poskytnuté služby za období od září 2006 do prosince 2006 v celkové výši 67 068,40 Kč s příslušenstvím. Správní orgán dle doložených listinných důkazních prostředků rozhodoval o poskytnutých službách za období srpen 2006 až listopad 2006. V návrhu navrhovatel sice uvedl, že požaduje zaplacení částky 67 068,40 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby za období září 2006 až prosinec 2006, ale doložil listinné důkazní prostředky (daňové doklady) za období srpen 2006 až listopad 2006, proto správní orgán při svém rozhodování vycházel z těchto listinných důkazních prostředků.

Po zahájení řízení správní orgán zjistil, že již v části této věci vedl správní řízení pod čj. 2 915/2007-637. Toto řízení již bylo pravomocně ukončeno. V pravomocném rozhodnutí správní orgán rozhodl o povinnosti odpůrce zaplatit navrhovateli mimo jiné i za poskytnuté služby za srpen 2006 ve výši 16 767,10 Kč, daňový doklad č. 200501587, a za září 2006 ve výši 16 767,10 Kč, daňový doklad č. 200501717. Tyto částky dle shodných daňových dokladů a za shodná období požaduje navrhovatel uhradit po odpůrci i nyní. Správní orgán vydal o této části návrhu navrhovatele usnesení čj. 69 277/2010-606/VII.vyř., ve kterém řízení správní řízení v této části zastavil z toho důvodu, že se jedná o překážku řízení podle § 48 odst. 2 správního řádu, kterou je věc pravomocně rozhodnutá a je nutno považovat podání navrhovatele v této části jako zjevně právně nepřipustné.

Ohledně zbylé části ve výši 33 534,20 Kč za období říjen 2006 a listopad 2006 – daňové doklady č. 200501920, č. 200502112 pokračoval správní orgán v řízení.

Vzhledem k tomu, že bylo prokázano, že návrh navrhovatele je v období za říjen 2006 a listopad 2006 důvodný, správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o návrhu navrhovatele na náhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek ve výši 2 683,- Kč a odměny za zastupování navrhovatele advokátem dle ustanovení § 10 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za dva úkony právní služby, tj. převzetí věci a návrh, včetně 20 % DPH, rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele ve správním řízení a k posouzení příznání náhrady nákladů řízení vycházel z rozhodovací praxe správního orgánu a z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01.

V tomto správním řízení byl navrhovatel úspěšný toliko v částce 33 534,20 Kč s příslušenstvím, což je přesně 50 % z původně požadované částky (67 068,40 Kč), jeho neúspěch činil 50 %. Určování výše náhrady nákladů řízení je založeno na zásadě úspěchu ve věci, jinak řečeno náhrada nákladů řízení se určuje podle poměru úspěchu obou účastníků ve věci. Od úspěchu jednoho účastníka (navrhovatele) je nutno odečíst jeho neúspěch (tj. míru úspěchu druhé strany – odpůrce). Ve výši rozdílu má účastník právo, aby mu druhý účastník nahradil poměrnou část nákladů, které vynaložil při účelném uplatňování nebo bránění práva. Navrhovatel byl úspěšný z 50 % a z 50 % neúspěšný. Odečtením úspěchu navrhovatele od jeho neúspěchu, vychází, že navrhovatel má právo na náhradu 0 % svých nákladů, které vynaložil k účelnému uplatňování nebo bránění práva. To samé platí i

odpůrci, proto správní orgán rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, tj. každý účastník řízení si nese sám náklady, které mu s tímto řízením vznikly.

#### Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: [podatelna@ctu.cz](mailto:podatelna@ctu.cz).



PhDr. Pavel Dvořák, CSc.  
předseda Rady  
Českého telekomunikačního úřadu